

لتروم מהידע הרב שלו כקבילן, זה היה ג'וק שנכנס לו לראש, וככה נשארו.

מתי התגלתה המחלתה?

"לפני כשנתים-שלוש גילו אצלו את הסרטן. את הכאב ניתחו מיד, אמרו שאפשר להוציא את הגידול בניתוח, ורק מהמעי הגז זה היה בעיתי", מספר רועי.

צור החל בטיפולי כימותרפיה תכופים בניסיון להלחם במחלתה. המשפחה מצידה גם היא נלחמה. "עשינו מחקר מקיף על רופאים שטיפלים בסרטן המעי הגס, ורק הגיענו לד"ר אוזלאי מצרפת שנחשב למומחה בסוג גודול שכזה. שמשון שהה שם השנה קרוב לארבעה חודשים בהם עבר ניתוח לא פשוט".

airyous משפחתיים שכח אהב החזירו אותו לארכ. "הבן שלו והתחתן, וגם הבת של', והוא מבון רצה מאוד להשתתף. הוא חזר ביום של החינה של בת", אומר רועי. מצבו של צור נראה בזמן תקין עד שחללה ירידה בבריאותו.

"הסרטן חזר אל הכאב, ובגלל הפגיעה של הניתוח הקודם היו צריכים לחכות עם הכימותרפיה. הוא חזר לצרפת שם אמרו שצריך לחכות. עם המתנה, הגידול גדול והתרחב", אומר רועי. מכאן התדרדרות מצבו הייתה מהירה. "לקחנו אותו לבית חולים בשבוע שעבר, וכבר הבנו שזאת הדרך الأخيرة, שמאפה הוא כבר לא יחזור".

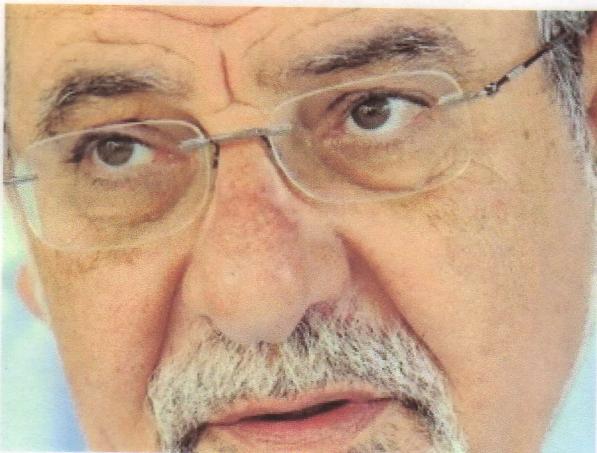
חברי מועצה ובני משפחתו מספרים כי ידעו על נוכנותו לתורם לציבור, אך לא שיערו עד כמה. "לא היה לי מושג, אבל מדובר באדם שתרם מכך הארץ הרבה לחחות. אמרו בהתרשות חבר המועצה ותבררו הקרים שאל ליבי. "הוא תרם בסתר ובגלאי. זה דבר מדהים הרצון שלו לעזר כל מישפנה אליו. הוא היה חבר יקר של'. הוא עבר לאגור בשכונות אל"י לפני כ-11 שנים, יחד הגינו ובנוינו בית הכנסת עבור התושבים בשכונה. כך חברות התהודה עד אין שיעור".

גם ערך איחדות המשפחה עליו שמר בקנאות, חוזר ומזכיר על ידי כל חבר ובן משפחה. "זה הדבר שהכי קינאתי בו", אומר ליבי. "הזמן שכח היה חשוב לו להקדיש לאשתו המקסימה שלוה ולארכעת ילדיהם. הוא כל כך יחסר לי. אין לי מילים לתאר עד כמה".

גם מלא מקום בראש העיר בנצי שרבעי מבקש להזכיר את חשיבות המשפחה לצור. "הוא היה איש משפחה למופת,இיחיד את משפחתו סבירו, תמיד אירח משפחה וחברים לשבת. אין עוד אדם כמוו. הוא ידע להגיד מי דובראמת ומה שקר, ולמי שרצה לעזור היה עשה בשביבו כל شيיל. מי שלא הכיר אותו לא הכיר לב רחום מימיו".

איש שלום

חבר המועצה חנןיה ינברגר מספר כי שמע על מצבו הקשה של צור ומיהר להתפלל עבורו טרם נפטר. "בבית הכנסת ישנה תפילה שנקרהת 'מי שבירך', שמתפללים להבראה חולה, לילדה וכו'. ביום חמישי שעבר הלכתី בבית הכנסת לשם כך והוא כבר יצא לא היה איתנו".

רחמים מלול צילום: ראוון קסטנר

י"ר פורום השכונות בעיר, עמו חלפון, היה בקשר קבוע עם צור. "לא האמנתי לשיחת הטלפון שקיבלתו באוטו בקורס", הוא מספר, "ושוחחת עם שמשון ז"ל מספר פעמים בימים שלפני פטירתו. התקשרתי אליו כמעט כל יום כאשר היה בטיפולים בצרפת, ונדהמתי לשמעו אדם חזק ואופטימי".

"מהשיחות עם שמשון היו? בטוח שהוא בסוף המחלתה ונשארו מספר גוררות להסיר וד". מי שמכיר את שמשון מתחבר אליו וממשיכים איתו בקשר כמעט يوم יומי. איבדנו אדם יקר.

"את שמשון הכרתי בזכות אילנה ירמי, חברה טוביה של שמשון, שמספרה לי על פועלו בעיר בתחום הבניה, ועל תמיכה ועזרה לתושבים לחבר מועצת העיר. לאחר היכרות קצירה הבנתי שיש